

СВЪТУЛКА

Чернитѣ хора останали смаяни. Щъркелитѣ имали нова премѣна. Тѣ дълго се чудили. Защото не знаели какво е снѣгъ. Но щъркелътъ имъ разказалъ за всичко, което се случило съ него и семейството му.

Напролѣтъ селянитѣ отъ топлитѣ страни сжщо решили да изпратятъ подаръкъ по щъркела. Тѣ взели отъ огъня на своята страна, въ която слънцето гори и растатъ сладки банани, нарове и жълти портокали, и обгорили човката и краката на щъркелитѣ. И тѣ станали червени. А когато се опарили отъ огъня и политнали, крилата имъ се опушили. И станали черни. Отъ тогава се минало много, много години. И до сега щъркелитѣ идватъ при насъ. Носятъ огънь на човката и краката си и затоплятъ студената земя. И водятъ пролѣтъта. Но перата по тѣлото имъ останали бѣли, като планинския снѣгъ.

Стефанъ Мокревъ

АПРИЛЪ

Веселъ, гиздавъ, лекокрылъ, А свирнята му лети
Конь пришпори младъ Априлъ. Надъ поля и надъ гори.

Презъ градини, презъ баири Въ мигъ изхвъркнаха за чудо
Съсь върбова свирка свири. Пъстроцвѣтни пеперуди

И посипаха навредъ
Всѣки клонъ и всѣки цвѣтъ.

Атанасъ Душковъ